

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](#)

depressis annunciatur: 1. *Medium*, quo gratia Dei, & efficacia meriti Christi compotes fieri possunt, quod nihil aliud est, quam pœnitentia, cuius partes sunt contritio, fides, & nova obedientia. Quam infelices igitur Diaboli sunt, qui salutari hoc medio destituuntur, & sine spe salutis damnationi addicti sunt: tam felices nos è diametro sumus, quibus gloriosissimus Servator noster, pœnitentiam annunciarri finit, per quam enormis peccator Manasses remissionem peccatorum consequitur, Manass. Orat. vers. 2. Felicissimi vero sumus, si pœnitentiam non modo audiverimus prædicari, sed & fecerimus. Hæc prima resurrexio est. Beatus & sanctus, qui habet partem in resurrectione prima: in his secunda mors non habet potestatem, Apoc. 20. v. 5. 6.

Non vero tantum pœnitentia prædicitur, sed & 2. Remissio peccatorum in nomine Jesu Christi. Quid enim prodesset peccatori, quod ille pœnitentiam ageret, si non & remissionem peccatorum acciperet, & in damnatione remaneret? Sed hic ex ore dulcissimo Servatoris nostri audimus, quod pœnitentia, & remissio peccatorum arctissimè unita sunt: & peccator serio de peccatis dolens, in Christum credens, & fructus pœnitentia dignos ferens, cum Deo per Christum reconciliatus, & omni peccatorum reatu absolutus sit. Id quod exemplo prodigi filii, sole meridiano clarius elucescit, Luc. 15. v. 18. seqq.

Sed quid prodesset mihi, si pœnitentia & remissio peccatorum Petro, Paulo,

& reliquis Apostolis, non vero mihi in specie annuntiaretur? Hoc modo Christi passio & resurrexio patrum mihi profert. Ergo hic Christus in nomine suo pœnitentiam & remissionem peccatorum in omnes gentes prædicari jubet, ne quis dubitandi locus supereftet. Non enim personarum acceptor ille est, Act. 10. v. 34. & conclusit omnia in incredulitatem, ut omnium misereatur, Rom. 11. v. 32. Si igitur vel maximus peccator in mundo essem, tamen pœnitentia & remissio peccatorum ad me pertinent.

De Tertio.

R Estat Cautela, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt,

I. *Scriptura fundamento nitere*. Quando Christus de passione & resurrectione suâ discipulis prædicat, ablegat eos ad Scripturas & fundamentum fidei illis ostendit in scriptis Mosis & Prophetorum, & tandem ita concludit: ετε γεαπτας.

Quotiescumque igitur attulus fidei in controversia versatur, tu horum verborum remiuiscere. Quodsi Pontificii justitiam propriam, & operum meritum adstruere satagunt: tu dic: ετε γεαπτας: Nisi abundaverit justitia vestra plus, quam Pharisæorum & Scribarum, non potestis ingredi in Regnum cœlorum, Matth. 5. v. 20. Luc. 17. v. 10. Eph. 2. v. 8. 9.

Quando invocationem Sanctorum stabilitum cuncti, similiter ai: ετε γεαπτας: Dominum Deum tuum adorabis, & illi

illi soli servies, Deut. 6.v.13. Matth. 4.v.10.
Apoc. 19.v.10. c.22.v.8.

Quando calicis prohibitionem defensuri sunt, iterum dic : ἡτα γέγενται, Accipite, & comedite, hoc est corpus meum : Bibite ex hoc omnes, hic est sanguis meus. Et biberunt ex illo omnes, Matth. 26.v.26.27. Marc. 14.v.23,

Quod laicus Scripturam interdicant, regere iterum : ἡτα γέγενται : Scrutamini Scripturas, illae enim sunt, quæ testimonium perhibent de me, Johan. 5, vers. 39.

Sic in omnibus fidei controversiis tanquam ad sacram anchoram confugere potes, cum Petro dicens : Habemus firmorem sermonem Propheticum, cui recte facimus attentes, 2. Petr. 1.v.19.

Pari modo, quando Diabolus mundus & caro te ad peccata, superstitionem, dubitationem, desperationem, pusillanimitatem, impatientiam, & inobedientiam instigare volunt, hoc, ἡτα γέγενται, amplectere. Ita scriptum est : ita Deus in verbo suo præcepit, ita vitam meam instituam. Hoc vero prohibuit, hoc omissam. Hoc mihi promisit, hanc promissionem amplectar, nec unquam latum unquem ab ea recedam.

II. Mæstos consolare. Hoc fine inter alia Christus appetat, ut discipulis in angore constitutis tristitiam eximat, & consolatione eosdem reficiat, quod verbis amicis, blandis gestibus & operibus amotiferis abundè fecit, ad nostram instructionem, ut & nos sollicitas mentes salutari solatio erigamus : idque

I. Illos in miseria visitando, quod amici Jobi fecerunt, qui audientes omne ma-

lum, quod accidisset ei, venerunt singuli de loco suo, ut visitarent eum, & consolarentur, Job. 2.v.11.

2. Verbis amicis compellando, & solatium ex verbo Dei luggerendo, quod lætitiaficat animas, Psal. 19.v.8. sicut David experientia edocet confitetur, Psal. 94.v.19. Psal. 119.v.50.92.

3. Blandis gestibus & operibus illis obviando, ut illos pro re nata in convivium adhibeamus, manus & pedes illis ostendamus, per promptum auxilium & obsequium, quod Jobum fecisse legimus, qui verè de seipso gloriiori potest : Si negavi, quod desiderabant, pauperibus, & oculos viduæ deficere feci, Job. 31. vers. 16. seqq.

III. Christi corpus resuscitatum intuere. Christus inquit ad discipulos suos : Videete manus meas & pedes, quia ego ipse sum.

Sicut igitur Servator noster fundamentum resurrectionis nostræ est : Ita & nos in generali resurrectione easdem manus, eosdem pedes & membra recuperabimus, quæ hic habuimus, eodem quoque corpore vestiemur, quo hic vestiti fuimus, ut dicturi sumus : Ego ipse sum, videete manus meas, & pedes meos.

Videamus proinde, ne regnet peccatum in mortali nostro corpore, ut obediamus ei, in concupiscentiis ejus : neque exhibeamus membra nostra arma iniquitatis peccato, sed arma justitiae Deo, Rom. 6. v. 12. 13. Ne aliquando manus & pedes nostri ruborem incutiant nobis dicturis : Ego ipse sum, ille idololatra, blasphemus, execrator, sabbathi prophanator, latro, homicida, adulter, fur, avarus, calumina-

tor, &c. Hæ manus furtiferæ sunt, quibus metam justitiae supergressus, hi pedes nefarii, qui in tenebris ambularunt, ad variæ scelera perpetranda. Qua ratione pessimè audiemus: Sed ut manus & pedes, imò totum corpus confidenter exhibere possimus, dicentes: Hæ manus sunt, quas noctes diesque ad Deum piis precibus elevavi, quibus bona operatus sum, & quas proximo meo aperui. Hi pedes, qui sèpissimè in ædem Domini ad

cultum Deo litandum me pertulerunt. Hoc corpus meum, quod afflictum crucifixi, quo maneret templum Spiritus sancti: imò ego ipse sum, qui Christo fidelis fui usque ad mortem, propterea nunc mihi reposita est corona vitæ, Apoc. 2. vers. 10. Hæ claus insignis erit! Beati erimus si eâ inclarescemos, quod fiat per CHRISTUM JESUM, Dominum nostrum,

Amen.

IN DIE FESTO PHILIPPI ET JACOBI.

Evangelium Joh. 14. v. 1. -- 14.

EXORDIUM.

DE Mose, inclyto Heroë fidei refert Paulus, quod grandis factus, negaverit se esse filium filia Pharaonis: magis eligens affligi cum populo Dei, quam temporalem peccati habere jucunditatem: majores divitias æstimans thesauris Ægyptiorum impropperium Christi: adspiciebat enim in remunerationem. Fide reliquit Ægyptum, non veritus ferociam Regis: invisibilem enim, tanquam videns, sustinuit, Hebr. 11. v. 24. & seqq.

Sicut igitur Moses multis aliis in partibus: sic & hac in parte typus Christianorum fuit.

Mundus nihil aliud est, quam spirituialis Ægyptus, in qua filii filiæ Pharaonis, hoc est, filii hujus seculi, Lue. 16. vers. 8.

qui terrena sapiunt, & quorum Deus venter est, Psal. 31. vers. 19. magna in dignitate & gloria vivunt, gaudent omnium rerum affluentia, in labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellantur, felices sunt in seculo & obtinent divitias, Psalm. 73. v. 5. 12. unde omnium applausu felices existimantur, audientes: Beatum populum cui hæc sunt, Psalm. 144. vers. 14. Contrà filii lucis, Luc. 16. v. 8. variis tribulationibus subjecti opprobrium Christi sufferre coguntur, & ferociam Principis hujus mundi, Joh. 14. v. 30. quia non de mundo sunt, sed elegit eos Christus de mundo, Joh. 15. v. 19. flagellantur tota die, & castigatio eorum in matutinis, Psal. 73. v. 14.

Nihilominus fides in illis prævalet: fæcili